ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ การศึกษาผลของการฟังบทสวดมนต์โพชฌงค์ต่อการ

เปลี่ยนแปลงการทำงานของสมองในพุทธศาสนิกชนชาวไทย

ชื่อผู้เขียน จิดาภา เกิดสุริวงษ์

หลักสูตร วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วิทยาศาสตร์ชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพ)

อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ จรัสพล รินทระ

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คร. วิเชียร สิทธิประภาพร

คร. อาริยา สาริกะภูติ

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์เรื่องนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลองเพื่อศึกษาผลการฟังบทสวดมนต์โพชฌงค์ต่อ การเปลี่ยนแปลงการทำงานของสมองในพุทธศาสนิกชนชาวไทเ เพื่อนำผลการศึกษาไปใช้เป็น ทางเลือกในการส่งเสริมสุขภาพ และบำบัดโรคและอาการเจ็บป่วยต่าง ๆ ร่วมกับการรักษาของ การแพทย์แผนปัจจุบัน

วัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาผลการฟังบทสวคมนต์โพชฌงค์ต่อการเปลี่ยนแปลงการทำงาน ของสมอง (2) เพื่อศึกษาผลการฟังบทสวคมนต์โพชฌงค์ต่อการลดความเครียด

วิธีดำเนินการวิจัย กลุ่มตัวอย่างคือบุคคลทั่วไปที่นับถือศาสนาพุทธทั้งเพศชายและหญิง มี สุขภาพดี ที่มีอายุระหว่าง 20-60 ปี ทั้งหมดจำนวน 40 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มฟังบทสวดมนต์โพชฌงค์ จำนวน 20 คน และกลุ่มไม่ฟังบทสวดมนต์โพชฌงค์จำนวน 20 คน โดยทั้งสองกลุ่มมองรูปภาพ พระพุทธเจ้าเป็นเวลา 3 นาที และหลับตาเป็นเวลา 3 นาที ขณะฟังบทสวดมนต์โพชฌงค์และไม่ฟัง บทสวดมนต์โพชฌงค์ ทำการทดสอบความเครียดก่อนและหลังการทดลองด้วยแบบวัดความเครียด สำหรับคนไทย (Thai Stress Test) ทำการวัดคลื่นไฟฟ้าสมอง (Electroencephalogram) โดยจะทำการวัดเป็นรายบุคคลก่อนฟังบทสวดมนต์โพชฌงค์และไม่ฟังบทสวดมนต์โพชฌงค์ วัดคลื่นสมธ

นาทีที่ 1-3 ของการฟังบทสวดมนต์และ ไม่ฟังบทสวดมนต์ นำผลที่ ได้มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน เปรียบเทียบความแตกต่างภายในกลุ่มด้วยค่าที่รายคู่ (Paired t-test)

ผลการวิจัยพบว่า (1) หลังการทคลองพบว่ากลุ่มฟังบทสวคมนต์โพชฌงค์ มีค่าเฉลี่ยระคับ ความเครียดลดลงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (p = .017) ค่าเฉลี่ยความรู้สึก ค้านบวกเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (p = .013) และค่าเฉลี่ยความรู้สึกค้านลบ ลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระคับ 0.01 (p = .003) และกลุ่มไม่ฟังบทสวคมนต์มีค่าเฉลี่ยระคับ ความเครียดลดลงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระคับ 0.01 (p = .005) ค่าเฉลี่ยความรู้สึกค้านอบอกลง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระคับ 0.05 (p = .028) (2) ค่าเฉลี่ยของคลื่นไฟฟ้าสมอง ชนิดเดลต้า และ ชนิดธีด้า ภายในทั้งสองกลุ่มก่อนการทคลอง ระหว่างการทดลอง และหลังการทคลอง พบว่ากลุ่ ฟังบทสวคมนต์โพชฌงค์ ขณะฟังบทสวคมนต์โพชฌงค์ กลื่นไฟฟ้าสมอง ชนิดเดลต้ามีค่าสูงขึ้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และหลังการฟังบทสวคมนต์โพชฌงค์กลื่นไฟฟ้าสมอง ชนิดเดลต้ามีก่าสูงขึ้นแสกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และหลังการฟังบทสวคมนต์โพชฌงค์กลื่นไฟฟ้าสมอง ชนิดเดลต้ามีก่าสูงขึ้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุปผลการวิจัย การฟังบทสวดมนต์โพชฌงก์และ ไม่ฟังบทสวดมนต์โพชฌงก์แต่อยู่ใน อิริยาบถนั่งพักหลับตา มีผลทำให้ระดับความเครียดลดลง ได้ แต่การฟังบทสวดมนต์โพชฌงก์ส่งผล ให้อารมณ์ความรู้สึกด้านบวกเพิ่มขึ้นและอารมณ์ความรู้สึกด้านลบลดลด ขณะที่กลุ่ม ไม่ฟังบท สวดมนต์ไม่พบการเปลี่ยนแปลงอารมณ์ความรู้สึกด้านบวก พบว่าอารมณ์ความรู้สึกด้านลบลดลง และการฟังบทสวดมนต์โพชฌงก์ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงการทำงานของคลื่น ไฟฟ้าสมองโร พบว่าขณะฟังบทสวดมนต์โพชฌงก์คลื่น ไฟฟ้าสมอง ชนิดเดลด้ามีก่าสูงขึ้น และหลังจากฟังบสวดมนต์โพชฌงก์พบคลื่น ไฟฟ้าสมอง ชนิดเดลด้ามีก่าสูงขึ้น

คำสำคัญ: บทสวดโพชฌงค์/คลื่นสมอง/ความเครียด

Thesis Title The Study Effect of Listening Photchong Chanting on

Brain Mechanism in Buddhists

Author Jidapa Kerdsurivong

Degree Master of Science (Anti-Aging and Regenerative Medicine)

Advisor Dr. Jarasphol Rintra

Co-Advisor Asst. Prof. Dr. Wichian Sittiprapaporn

Dr. Ariya Sarikaphuti

ABSTRACT

This study aimed to investigate the effect of listening to Photchong chanting on that brain mechanism in Thai Buddhists. The result may be nominated for the alternatives in health promotion and together with modern medication could assist in curing various diseases.

The samples were forty healthy Buddhists with age ranged between twenty to sixty years. All participants were equally divided into two groups; one with the exposure to listening to the Photchong chanting and the other with non-exposure. During the experiment, both groups were asked to focus on the picture of Buddha image about three minutes and later closed their eyes for three minutes. The stress levels were then measured by Thai Stress Test (TST) both before and after the experiment. In addition, their brain wave activities were individually recorded before and after listening to the Photchong chanting by the Electroencephalogram (EEG) at precisely one and three minutes after the experiment begin. All data were tabulated to find mean and standard deviation. The differences were also compared by applying paired-t test.

The findings revealed two interesting results. First, the group that were exposed to the

Photchong chanting demonstrated the statistically significant decreased in the stress level with the

significant level at 0.05 (p = 0.017). The mean positive feeling exhibited statistically significant

increases at 0.05 level (p = 0.013) while the mean negative feeling went down at 0.01 (p = 0.003),

respectively. The other group demonstrated the statistically significant decreased in the stress level

with the significant level at 0.01 (p = 0.005). The mean positive feeling did not show any significant

difference at 0.05 while the mean negative feeling went down at 0.05 (p = 0.028). Second, the

exposed group displayed statistically significant increases in Delta brainwave at 0.05 and after

listening to the Photchong chanting, there was a statistically significant increase in Theta brain

wave at 0.05. On the other hand, the non-exposed group did not exhibit any significant change in

both brain waves activities. Additionally, sitting with eyes closed with or without listening to

Photchong chanting could lower stress level. While listening to the Photchong chanting, the

positive feeling level rose and negative feeling level was restricted. On the other hand, without

listening to the Photchong chanting, there was no change in positive feeling level while the

negative feeling level decreased. However, there was an escalation in Delta brainwave during

listening to the Photchong chanting. Ultimately, the Theta brainwave also upsurges after

listening..

Keywords: Photchong Chanting/Brain Wave/Stress

(7)